

думы,— че спасеніе-то трѣбва да ся купи съ наши-тѣ добродѣтели.

Тѣ обаче споредъ това иматъ голѣмъ погрѣшкѣ; защото Евангеліе-то ны учи, да гледамы на самого Христа за спасеніе, а не на нашѣ-тѣ добринѣ. Сичкы-тѣ Христіане наричатъ Христа тѣхенъ Спаситель.

Но ные, ако можемъ да спасемъ сами себе-си, нѣмамы ни еднѣ нуждѣ отъ Христа. Какво прочее разумѣвамы като наричамы Христа нашъ Спаситель, ако ся увѣрявамы на свои-тѣ добры дѣла за спасеніе?

За да получимъ спасеніе, потрѣбно е първо прощеніе-то на грѣхове-тѣ ни; защото Писаніе-то говори че *всичкы-тѣ сзгрѣшиха*. (Рим. 3; 23.) Ако сега начнемъ да живѣемъ непорочно, безъ да направимъ вече другъ грѣхъ, и не приедемъ прощеніе на първы-тѣ си прѣгрѣшенія, не можемъ оти на небе-то. (*)

Прочее първо питаніе е: Какъ ще получимъ прощеніе на прѣминалы-тѣ си грѣхове?

Трѣбва ли да ся трудимъ да бждемъ отъ сега толкова добри, и да правимъ толкова добры дѣла, та да изгладимъ първы-тѣ си грѣхове? Или да ли трѣбва да ся отчаемъ отъ себе си, и да прибѣгнемъ къмъ Христа за

(*) Речи, че единъ человекъ купува нужды-тѣ за прѣхранваніе-то си на вѣрж, и че, като прѣмине срокъ-тѣ му не плаща. Продавецъ-тѣ му обажда, че не му дава вече нищо, до дѣ не му плати до пара: ако сега купувачъ-тѣ положи новы трудове щото да плаща отъ сега до пара всичко що купува, то послѣднѣ-то точно плащаніе ще може ли да изглади първы-тѣ му недостатъцы?